Müslüman olmayan bir devletten yardım almanın hükmü

[Türkçe — Turkish — تركي]

Muhammed Salih el-Muneccid

Terceme : Muhammed Şahin

Tetkik : Ali Rıza Şahin

2012 - 1433

IslamHouse.com

﴿ متحرجة من أخذ إعانة من حكومة غير مسلمة لوالديْ زوجها ﴾

« باللغة التركية »

محمد صالح المنجد

ترجمة: محمد مسلم شاهين

مراجعة: علي رضا شاهين

2012 - 1433

IslamHouse.com

بسم الله الرحمن الرحيم

Soru:

Benim sorum şudur:

Devlet, benim kayınbabam ve kayınvâlideme onlara bakmak için her ay mal olarak bir miktar para vermekte, ben de onlara bakmaktayım. Şimdi ben çok şaşkın bir haldeyim. Bu almış olduğum mal, İslâm şeriatında helal mıdır?Kalbim bu malı almaktan dolayı mütmain olmuyor. Şayet anne ve babanıza bakmış olsanız,bundan dolayı mal alır mıydınız? Bizim -Allah'a hamd olsun- maddî durumumuz çok güçlü değildir. Kocam ise: "Bu mal bize yardımcı olacak", diyor.

Bu problemi çözmenizi sizden istirham ediyorum. Çünkü ben çok şaşkın bir haldeyim. Benim soruma en hızlı bir şekilde cevap verebilir misiniz?

Cevap:

Hamd, yalnızca Allah'adır.

Müslüman veya müslüman olmayan bir devletin, kendi vatandaşlarına veya ikâmet eden yabancılara veyahut da sığınmacılara verdiği maldan, -bu yardımı almak için gerekli şartlara hâiz olduğu sürece- almakta hiçbir sakınca yoktur.

Bu maldan alan kimse,hakkıyla almaktadır. Çünkü o devletin vatandaşlarının ve orada ikâmet eden yabancılarının devletin üzerinde hakları vardır.

Buna göre devletin kocanızın anne ve babasına vermiş olduğu mal,-inşaallah- helaldir.Kocanızın anne ve babasına bakmakta size maddî yönden yardımcı olması için almış olduğunuz bu malın câiz olup-olmadığı konusunda strese girmesinize gerek yoktur.

Değerli âlim Abdulaziz b. Baz -Allah ona rahmet etsin- bu konuda şöyle demiştir:

"Eğer bir farzın terk edilmesine veya bir haramın işlenmesine sebep olmuyorsa, kâfir bir devletten gelen yardımı kabul etmelerinde hiçbir sakınca

yoktur.Yine onların,devletin resmî yolla kararlaştırdığı yardımdan başkasını alamazlar ve bu yardıma sahip olabilmek için yalan söyleyemezler."[1]

Allah Teâlâ en iyi bilendir.

[1] İbn-i Baz Fetvâları; c: 28, s: 239